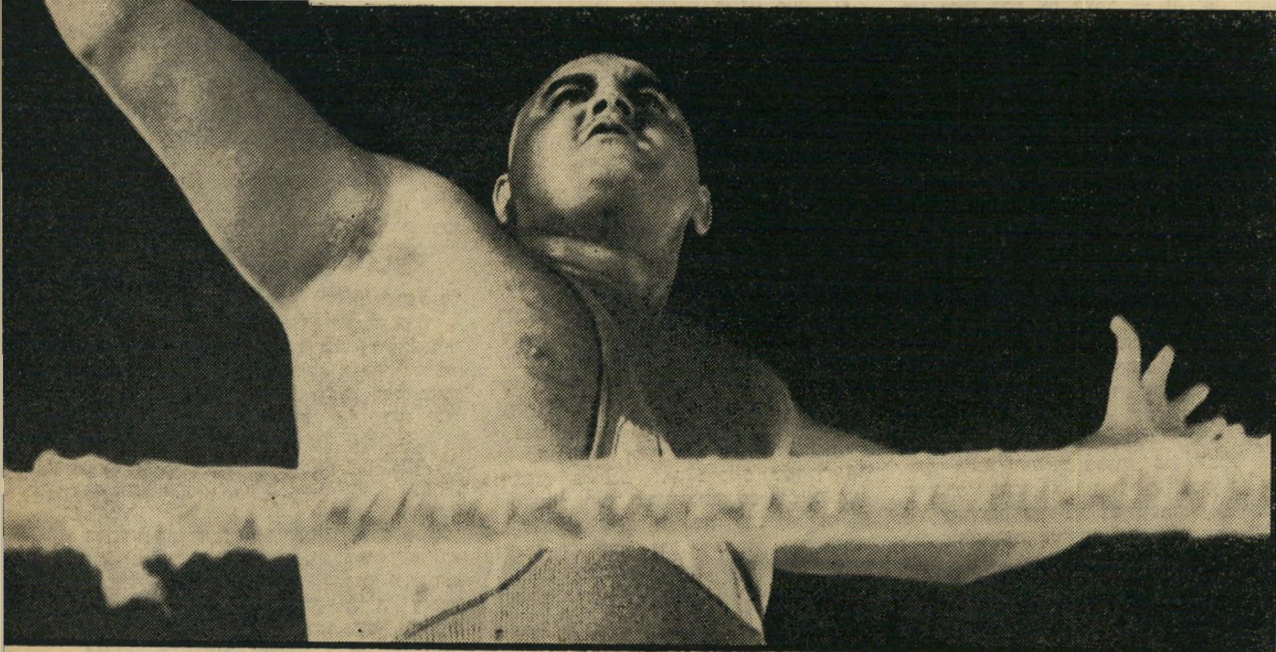

ראש הברזל בזירה חולה

ברזלים בשניים. גם בעזרת הראש. גם ל־קרוע שרשרות. אבל ההובי שלי הוא ש־שברים לי על הראש בקבוקים כסיטונות. לכן קוראים לי ראש־הברזל.

★ ★ ★

תקבל הרבה כסף

לפני כשבועיים, אחרי שהלפרין אירגן את התחרות הראשונה ביד־אליהו, ניגשתי אליו ואמרתי לו: "שמע, אני רוצה להתאבק. אני התאבקתי בהפועל חיפה ו־זכיתי במקום השני באליפות הארץ." הלפרין הסכים, ואנחנו גמרנו שאקבל 150 לירות עבור ההופעה. אחרי כמה ימים שוב נפגשתי עם הלפרין, והוא אמר לי: "אתה בחור טוב, אתה רוצה להרוויח הרבה כסף? עניתי לו שכן, אז, הוא אמר לי: "אחרי שאני אנצח בתחרות נגד ג'ו כליפה, תעלה לזירה, תדחוף אותי, ותצעק שאתה תנצח אותי. ואז אני אסגר שבעוד שלושה שבועות נעשה התחרות, אתה תפסיד אצלי בתחרות ותקבל בשביל זה הרבה כסף."

בקיצור, אחרי ההופעה שלי חיכיתי לגמר התחרות בין הלפרין לכליפה. ידעתי ש־הלפרין ינצח, וכך גם היה. מיד פרצתי ל־זירה, והתחלתי להתקרב אל הלפרין בצורה מאיימת כאילו שאני רוצה לחנוק אותו, ו־נתתי לו דחיפה חזקה. באותו הרגע, הקהל התחיל לצעוק צורף להרוג אותי. הם חשבו שאני ערבי, הלפרין, שהרגיש שהאויב יותר מדי חם, לחש לי באוזן: "אל תדאג, כל יום שתשב במעצר תקבל ממני 50 לירות,

שהגישו לו מבלי שהוא ידע על מה הוא חותם.

זה לא נכון שניסיתי להשפיע עליו בבית המעצר. אני לא שלחתי אליו עצורים כדי שישפיעו עליו. אלכסנדר שאל אותי בעצמו מה הוא צריך לעשות. הסברתי לו שזה ענין שלו. לי בכלל זה לא איכפת.

עד כאן סיפורו של רפאל הלפרין.

★ ★ ★

מי שכבר הרוויח

פרשת האבקות הקאטש של רפאל הלפרין לא הסתיימה על זירת בלומפילד. הזירה האמיתית להאבקות בינו לבין התביעה תהיה בבית־המשפט, כשהשופט יקבל את משכורתו מקופת המדינה ולא מאדם פרטי, והוא יהיה היחיד שיקבע אם יש ממש בהאשמת המשטרה נגד רפאל הל־פריין.

הלפרין מצידו, יצטרך הפעם לגבור על טענות מתנגדיו, מבלי להשתמש בשריריו המהוללים.

אבל מי שכבר הרוויח מכל העסק, הוא דווקא אלכסנדר דליגרוגס, שכמעט שילם ב־חייו עבור התגרותו בהלפרין. עכשיו, אחרי שהפכתי לאיש מפורסם, הוא מספר בשמחה. "אני מתכוונן לנסוע לאירופה, ולהיות שם מתאבק מקצועי אמיתי. כלי בלופים."

אחד מהם רצה לנצח. אני גם שילמתי ל־שופטים עבור השיפוט, אבל השיפוט היה הוגן וצדק. כמו כן שילמתי גם למשטרה עבור 62 שוטרים בשכר. עבור כל שוטר שילמתי 33 לירות.

כל מה שאומר אלכסנדר זה שטויות. הי־אמת היא שהוא בא אלי לפני שבועיים ו־ביקש להשתתף בתחרות, ואני הסכמתי. הוא גם רצה להזמין אותי לקרב נגדו. אמרתי לו שהוא לא פירמה בשבילי, אז הוא אמר לי שהוא רוצה להזמין אותי כמו שכליפה הזמין אותי.

בנוגע לבעייה הכספית, שכאילו אמרתי לו על הזירה שאתן לו 50 לירות עבור כל יום מעצר, ושדאג עבורו לעורך־דין, זה שקר. אני לא מטומטם. שאני דבר כזה על הבמה. נגיד שזה נכון, אז לא יכולתי להגיד לו את זה לפני ההתחרות? או ב־משך שלושה ימים שהוא היה כבר עצור לפני שאני נעצרתי. חוץ מזה, מתי יכולתי להגיד לו בזירה שאתן לו כסף. מיד לאחר שהוא התפרץ נתתי לו דחיפה חזקה והוא עף לצד השני של הזירה, והסדרנים והשוטרים בינינו.

אלכסנדר סיפר לי אחר כך, שקציני הי־משטרה כל הזמן שאלו אותו שאלות, ו־הוא הבין שהוא צריך להגיד להם "כן" על כל שאלה, אחרת יהיה לו סוף. הם גם לא נתנו לו לקרוא את מה שהם כתבו, וגם לא הקריאו לו. הוא פשוט חתם על כל נייר

אותי אם מסרתי את כל מה שדיברנו בינינו לפני ההתחרות למשטרה, אמרתי לו שכן. הוא אמר לי: שמע, אם תשנה את העדות שלך נגדי תקבל ממני 1000 לירות, הוא גם הבטיח לי שיעזור לאמי החולה. במשך כל

המשטרה מפרידה

המתאבק היווני, אלכסנדר דליגרוגס, שפרץ לזירה והכה את הלפרין (באמצע, בחולצה ו־מכנסיים לבנים), מושלך לפינה עליידי סדרנים ושוטרים. אלכסנדר, שראשו הקרוב בולט מתוך פקעת האנשים שמקיפה אותו מכל צד, מנסה להתפרץ ולעשות בהלפרין שפטים.

אני אדאג למספחה שלך, ואני גם אשיג לך עורך־דין."

התחלתי לפחד. ראיתי איך האנשים רצים אלי. הם רצו להרוג אותי. ניסיתי להשתחרר מהשוטרים והסדרנים שהחזיקו אותי, כדי להגן על עצמי, ואז הרבצתי בלי כוונה ל־אחד השוטרים. רק בסוף הצליחה המשטרה לקחת אותי מהמגרש. הם הכניסו אותי ל־בית־המעצר באבוכיביר.

בחקירה של המשטרה סיפרתי הכל מה שאני מספר כאן. את העדות מסרתי למה שראיתי שהלפרין לא שולח אלי עורך־דין. החברה בבית־המעצר אמרו לי שהלפרין זה בלופר כזה שרוצה רק להרוויח כסף, ו־מכניס אחרים לתוך הבויק.

אחרי שהמשטרה עצרה את הלפרין, הביאו גם אותו לאבוכיביר. נפגשנו בחדר־האוכל, כשבכנסייתו לאכול, ראיתי את הלפרין יושב לו ליד השולחנות. הוא הוריד לי קריצה, וגם אני קרצתי לו. אחרי זה אנחנו שנינו ישבנו ליד השולחן ודיברנו. הלפרין שאל

ומן המעצר הוא שלח אלי כל מיני עצורים, שישפיעו עלי לשנות את העדות, אבל אני לא הסכמתי, למה שבמשטרה אמרתי את הי־אמת.

עד כאן סיפורו של דליגרוגס, המכונה גם אחמד פואד, כינוי שכמעט עלה לו בחייו. ושהשערוריה שהתלוותה לפרשה, הטילה צל דקא על מתחרהו, רפאל הלפרין.

המשטרה האשימה את הלפרין בכיום תח־רות האבקות, והוצאת כסף במירמה בסך של שלושים ושתים אלף לירות. מקהל שבא לחזות בתחרות הוגנת; כן הואשם בקשירת קשר, ובהפרעת הסדר הציבורי.

★ ★ ★

נגיד רגע שזה נכון.

עי? כן השיב השבוע רפאל הלפרין. לכתב העולם הזה:

התחרויות היו הוגנות. נכון שאני שילמתי למתאבקים עבור ההופעה שלהם. אבל כל

מורידים מהבמה

הסדרנים והשוטרים הצליחו להתגבר על המתאבק המשתולל, ועוטפים את גופו בברזנט. הם גוררים אותו, ומצליחים להוריד אותו מהבמה אחרי שהקהל פרץ למגרש, כדי לעשות בו ליניץ. הלפרין, באמצע, בחולצה ומכנסיים לבנים, אם הגב למצלמה, מסתכל במחזה מבלי להתערב.